

Ti malincí a pilní japonští skřítci, kteří běhají v drátech a honí jedničky a nuly po celé zeměkouli, zajistili festivalu [Okolo Třeboně](#) světové prvenství. V sobotu 29. června jiskřili takovou energií, že vystavěli virtuální most z jižních Čech až do Ósaky. Odtud se publiku na velkém plátně za pomoci skypu přihlásil ředitel festivalu Pavel Barnáš, který v době konání 22. ročníku festivalu absolvoval turné se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu. Před odjezdem doma rozdal úkoly a pověřil tým organizátorů, aby v Třeboni běželo i bez něj všechno jako po drátku. Což se taky stalo.

Od pátku do soboty se na hlavním pódiu na zámeckém nádvoří vystřídalo devět hudebních formací. Další hrály na soutěžní scéně Houpací kůň, kde zvítězila kapela

Bůhví

. Uskutečnily se všechny akce, které si své fanoušky získaly už v minulosti: zahrálo

Divadlo Jára Cimrmana

, na start cyklistického závodu Okolo Třeboně se opět postavili neporazitelní kmotři Nezmaři a dobrovolníci běhali s handicapovanými po náměstí ve prospěch Nadačního fondu Slunce pro všechny. „

Přijelo nás devět, býváme tu každý rok - s výjimkou minulého, kdy se nám cestou rozbilo auto. Díky Ladislavu Smoljakovi, který nás s tímto festivalem propojil, zažíváme v Třeboni vždycky spoustu radosti. Běh po náměstí s kufrem a v zimníku připoutá pozornost, díky čemuž můžeme propagovat smysl našeho sdružení i výrobky, které postižení lidé tvoří v chráněných dílnách. Navíc máme volný vstup na koncerty, které si opravdu vychutnáváme,
“ uvedl vedoucí zařízení František Chamra.

Letošní novinkou byla 4D mapa, kterou na náměstí vytvořili lidé z různých koutů světa a nechali se v geografickém rozestavení vyfotit z věže. Z tradičních programů nechyběl Literární koutek s atraktivními hosty, a to

Jiří Hájíčkem

a

Janem Budařem

. Ten pak večer vystoupil i na koncertním pódiu a z Třeboně odjížděl dojat. „

Za koncert jsem dostal velký koláč. Je to v mém životě první koláč s mým jménem,
“ zálibně si prohlížel nečekaný dárek, který obdržel nejen za písně, ale i za své neobvyklé taneční kreace.

Pobavily i starostu Jiřího Houdka, který Budaře na živo viděl poprvé a líbila se mu nejen jeho muzika, ale také inteligentní humor. „

Bylo to pěkné rozjížděcí vystoupení pro festival, který vnímám jako každoroční zahajovací výstřel do prázdnin. I jako dobrou příležitost pro místní podnikatele, proto jsem rád, že se do programu letos zapojil Dada klub,

“ uvedl treboňský starosta. Na pódiu zmínil, že mu v publiku chybí Vítek Bureš z Českých Kopist u Terezína, čímž připomněl lidi postižené nedávnými povodněmi. Město Třeboň věnovalo vyplaveným z této lokality milion korun, organizátor Pavel Barnáš navíc dal 50 vstupenek obětem velké vody v Putimi u Písku. Třeboň měla tentokrát štěstí – přestože vody prý bylo v okolí města téměř tolik jako v roce 2002, povodně se jí vyhnuly. „

Opakování záplav je vždycky velmi tristní, a protože tuto zkušenost máme, chtěli jsme vyplavené nějak podpořit

“,“ upřesnil Houdek.

Festival bez hranic

Třeboň má pro většinu interpretů velké prázdninové kouzlo, například Radek Pastrňák zná tuto krajinu ze svých vandrů. K dobru dal i zážitek z vystoupení kapely **Buty** v pivovaru. „*Dali jsme si kvasnicový regent přímo z tanku, který nám natočil šéf pivovaru František Dobrota. Byla to bomba, můj nejlepší pivní zážitek v životě,*

“ smál se. Jasno má i o zdejší mentalitě, proto ho moc nepřekvapilo, že hlavně v prvním bloku koncertu seděli diváci schoulení v dekách a v chladném večeru se moc nehýbali. „

Vy jste prostě rybáři zvyklí sedět tiše na sedačkách u vody

“, hecoval publikum. Pak stačilo pár hitů a tanečnicků pod pódiem neustále přibývalo. „

Slíbili jsme Bárnymu velký koncert, nemáme problém hrát tři hodiny. Dali jsme lidem možnost vybrat si předem písničky z našeho jukeboxu, tak jako to děláváme v klubech. Samostatných koncertů venku letos moc nemáme, tím je Třeboň výjimečná,

“ shrnul Richard Kroczek.

Jejich koncert si náležitě vychutnával rovněž kytarista kapely

Epy De Mye

Mirek Vlasák, který Buty poslouchá od svých třinácti let a je jejich velkým fanouškem. Tím víc ho potěšilo, když byla Epy De Mye předskokanem jeho oblíbenců. Epy De Mye hrává v Třeboni často a ráda, kdysi tu začínala v soutěži Houpací kůň a postupně se vypracovala až na hlavní scénu. „

Líbí se mi, že je tento festival opravdu multižánrový - vždycky se tady vyskytne někdo zajímavý,

“ podotkl Vlasák. Basistka Lucie Vlasáková Cíchová dodala, že Epy De Mye je také žánrově rozkročená do široka – letos například vystřídá několik různorodých festivalů od trampských Pikovic až po Rock for People a Open Air Musicfest Přeštěnice, což je festival spřátelený s Okolo Třeboně.

Pestrost treboňského festivalu ocenil i Pavel Kopřiva z kapely

Folk Team

, který vyzdvihl čistou dramaturgii. „

Program je vyvážený a není postavený prvoplánově. V dnešní době není problém vzít si pět hvězd a mít zaručený úspěch. Je třeba taky hledat – a to se tady daří,

“ vysvětlil. Při vystoupení pochválil vnímavé publikum, které ani moc nepilo pivo, aby se neochladilo, a tleskalo, aby se zahrálo.

Vlahé letní večery sice vypadají jinak, ale prognózy meteorologů byly o dost horší, takže organizátoři velebili nebesa, že nakonec vůbec nezapršelo. Čekal je totiž velký úkol protnout atmosféru telemostem až do Japonska, což se událo při vystoupení kapely

Nezmaři

. Ti přispěli dalším originálním nápadem: přivedli na pódium japonskou klarinetistku

Terumi Hatashimu

, která hraje s Jihočeskou komorní filharmonií. Po několika vtipných pokusech moderátora Petra Stolaře, který si svérázně pohrával s japonštinou, dívka promluvila česky a pak zahrála jihočeskou lidovou písničku. Její první tóny se ale po skypu začaly linout z Japonska, kde Pavel Barnáš s rozhlasovými symfoniky natočil píseň

Nezacházej slunce

. Symbolicky ji poslal z Japonska označovaného jako Země vycházejícího slunce.

```
{denvideo  
http://www.youtube.com/watch?v=euwoKbFXw3I&feature=youtu.be  
}
```

K symfonikům se postupně přidali Nezmaři i publikum, takže šéf festivalu si na Dálném východě mohl vychutnat sílu a dojemnost okamžiku, kdy muzika dokáže překlenout svět a propojit časová pásma. V této době, kdy před závěrečným vystoupením

Vlasty Redla

vrcholil sobotní večerní program, bylo totiž v Japonsku o sedm hodin víc, čili už pět ráno. „*Musím se přiznat, že zatímco v Třeboni jsem vždycky při festivalu ve skluzu a mám pocit, že mi pár hodin chybí, letos poprvé mám před vámi velký náskok. Asi to budu muset z Japonska řídit častěji,*

“ usmál se na obrazovce Pavel Barnáš a moderátor se ho zeptal, proč vypadá, jako kdyby měl svatozář. A když se pak Bárny snažil vylepšit své filmové nasvícení ještě baterkou, byl zážitek ze Země vycházejícího slunce dokonalý.

Další velký koncert letošního léta se chystá 17. srpna na pláži Ostende u rybníka Svět, což je místo s romantickými západy slunce. I proto lze považovat toto historicky první propojení Třeboně s Dálným východem za světový počín, jehož souvislosti jsou nedozírné. Takto velkolepě tedy začaly prázdniny v Třeboni. Pokračují až do podzimu.

Příští akce:

25. 7. Lenka Filipová - Concertino (Schwarzenberská hrobka)

16. 8. Tomáš Klus (zámecký park)

17. 8. Nezmarlé léto: společné vystoupení kapely Nezmaři s Rozhlasovým swingovým orchestrem Václava Hlaváče (světová premiéra na pláži Ostende u rybníka Svět)

6. - 8. září Zavírání plavecké sezóny:

6.9. Spirituál kvintet

7.9. Jaroslav Svěcený

8.9. Slavnosti pruhovaných plavek na Ostende 30. 11. Katapult (divadlo J. K. Tyla v Třeboni)